

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010157
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2022, v trestnej veci obžalovaného F.. X. Q., stíhaného pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/30/2021 zo dňa 01.03.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F.. X. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/30/2021 zo dňa 01.03.2022 bol obžalovaný F.. X. Q. uznaný vinným z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

období od 03.10.2019 do 01.04.2020 obťažoval svoju manželku Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Q. XX, B. V., prechodne bytom X. č. XXX tak, že 3 až 4 krát do týždňa sa pohyboval okolo rodinného domu v obci X. č. XXX, taktiež chodil po záhrade a keď uvidel poškodenú vykrikoval, že nech len počká, že pôjde do basy, zvykol sedieť v zaparkovanom aute pred domom jej prechodného bydliska, vozieval sa okolo domu po miestnej komunikácii, čo sa stalo aj 01.04.2020, kedy v čase od 15.00 hod. do 16.00 hod., kedy prešlo jeho auto kolo rodinného domu v X. č. XXX niekoľkokrát po sebe, v období od 03.10.2019 do 06.03.2020 vo večerných hodinách 3 až 4 krát týždenne vyklopkával na okno rodinného domu na adrese X. č. XXX, taktiež po celé uvedené obdobie poškodenú viackrát kontaktoval formou SMS správ, v ktorých jej vulgárne nadával a používal urážky na jej osobu, pričom poškodená má z neho strach vzhľadom na jeho agresívne správanie počas ich spoločného života, čím vzbudzoval u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života.

Za túto trestnú činnosť Okresný súd Žiar nad Hronom uložil obžalovanému F.. X. Q. podľa § 360a ods. 2 Tr. zák. v spojitosti s § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložený s určením skúšobnej doby na dva roky podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/63/2020-249 zo dňa 4.5.2021 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/67/2021 zo dňa 8.12.2021, právoplatným dňa 8.12.2021, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Zároveň sa zrušili všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Voči tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný F. X. Q., a to písomným podaním zo dňa 13.03.2022 s prílohami. Uviedol, že s rozsudkom vyhláseným na pojednávaní nesúhlasí v celom rozsahu. Okresný súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav a na základe vykonaného dokazovania nepreukázal, že by sa on dopustil konania napíňajúceho znaky trestného činu v zmysle §360a, odsek 1 písm. b), písm. c), ods. 2, písm. a) Tr. zák. Vykonané dokazovanie naopak preukázalo, že takéhoto konania sa nedopustil a ani sa ho dopustiť nemohol. V zmysle § 285 písm. a), b), c) Tr. por. ho mal súd spod obžaloby oslobodiť. Jediný svedok, ktorý tvrdí, že ho videl v období 3.10.2019 až 1.4.2020 zdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej Q. B. v X. XXX, je samotná Q. B.. Výpovede ostatných svedkov (A., A., B., A.) jednoznačne potvrdili, že v uvedenom období a ani v žiadnom inom období v blízkosti obydlija poškodenej nepozorovali jeho pohyb a ani žiadnej inej osoby, ani nezvyčajný pohyb vozidiel. Aj svedkyňa A. potvrdila, že v tomto čase počas svojich návštev u Q. B. ho nikdy nevidela. Jediný zo svedkov, ktorý tvrdí, že ho za celé toto obdobie videl asi len päťkrát ísť autom okolo, bol P. B.. Na záhrade ani na dvore však ani raz. Svedkovia A. a A. v tomto období chovali na svojich dvoroch a záhradách domáce zvieratá, takže sa tam zdržovali pravidelne a napriek tomu nikoho nikdy nevideli. P. B. ako fajčiar chodieval pravidelne von, zapáliť si, a taktiež na pozemku nikoho nikdy nevidel, len spomínaných asi päťkrát videl okolo prejsť auto, o ktorom bol presvedčený, že je jeho. Miesto, z ktorého toto vozidlo pozoroval, bolo pritom vzdialené 71m od zadnej cesty, výhľad mu zároveň narušala záhrada a plot, na hlavnú cestu to mal 16m a vo výhľade mu prekážala plnoplechová brána, vysoká cca. 190 cm a široká na celú šírku dvora. Navyše, ako sám uviedol, von chodieval s mobilom a popri fajčení zvykol písať, čím bola jeho pozornosť rozptýlená. V spomínanom období väčšinou platil „zimný čas“, takže sa stmievalo skoro. Q. B. tvrdila, že videla dobre, keďže priestor záhrady je osvetlený, avšak svedkovia A., A. aj P. B. vylúčili, že by záhrady boli osvetlené a na pohyb po nich potrebujú baterku a pod. Q. B. teda nehovorila pravdu a pokiaľ by aj videla nejakú osobu, nemohla ju za šera a po tme identifikovať. Susedia (A., A.) si však nikdy na svojej záhrade, B. záhrade, ani nikde v okolí žiadnu osobu nevideli, hoci ako chovatelia sa vonku zdržiavali oveľa viac ako Q. B., ktorá navyše nedokázala vysvetliť, z akého dôvodu sa mala prevažne v zime vo večerných a nočných hodinách vonku zdržiavať. Q. B. si nebola istá, koho mohla na záhrade a v okolí domu pozorovať, preto sa bola informovať u starostky obce, či v obci nemajú nejakú takúto osobu. Keďže nedostala uspokojivú odpoveď, len sa domnieva, že to bol on. Takto to uviedla aj na hlavnom pojednávaní a sudcovi to stačilo ako dôkaz, čo je nemysliteľné a takýto dôkaz v žiadnom prípade nesvedčí proti nemu, ale práve naopak, v jeho prospech. Jej tvrdenie, že veď by ho spoznala podľa siluety, keď s ním žila, neobstoí, keďže záhrada ani dvor nie sú nijako osvetlené a osoba, ktorú mohla vidieť, by bola evidentne v hrubšom zimnom oblečení. Q. B. na hlavnom konaní po zložení prísahy uviedla, že jej niekto „vyklopkával“ na okno a údajne videla, že to bol on, avšak v prípravnom konaní na zápisnicu po poučení dňa 5.11.2020 na str. 9 uviedla, že „vyklopkávanie na okno sa stále dialo vo večerných hodinách, teda, keď už bola tma. Ja som ho síce nevidela, ale kto iný by nám vyklopkával na okno.“ Od februára 2020 nadobudlo vykonateľnosť neodkladné opatrenie, na základe ktorého mal stanovené dni a časy, v ktorých môže chodiť za svojim synom X., žijúcim v spoločnej domácnosti so Q. B., jeho matkou. Skutočnosti, ktoré popisuje vo svojich výpovediach Q. B., teda, že prišiel autom, otočil sa, zaparkoval oproti domu, pri dome alebo pri mäsokombináte, presne popisujú jeho návštevy, na základe neodkladného opatrenia. Svedok A., pred ktorého domom najčastejšie parkoval, túto skutočnosť aj priebeh návštev vrátane rozhovorov medzi Q. B. a ním potvrdil. Nedokázal presne určiť, od ktorého obdobia ho takto vídaval, len sa najprv vyjadril, že „v lete“, čo je v zjavnom rozpore s tvrdením Q. B.. Keďže na základe neodkladného opatrenia a neskôr rozsudku chodieval navštevovať syna až do konca roka 2021 (čiže takmer 2 roky), je pochopiteľné, že ho vídal často, teda asi štyrikrát za mesiac. Tiež je pochopiteľné, že s odstupom času nevedel a nemohol potvrdiť obdobie, v ktorom do X. začal chodiť. Podobne na tom môže byť aj svedok P. B., ktorý ho údajne videl prejsť autom okolo asi päťkrát za celé obdobie, čo mohlo byť práve v súvislosti s návštevami jeho syna. Za zmienku stojí, že Q. B. mu syna za celé toto obdobie odmietala dávať, podarilo sa to za 2 roky len raz. Sudcovi paradoxne stačilo, že ho tam vôbec niekedy A. videl (aj keď si nepamätá kedy), čo podľa neho nevylučuje, že to mohlo byť aj v období od 3.10.2019 do 1.4.2020. Považuje za neprípustné a v rozpore s § 285 písm. a), c) Tr. por., aby sudca takto svojvoľne vykladal dôkazy.

V období od 3.10.2019 do 1.4.2020 pravidelne chodil do práce a zároveň sa staral aj o umierajúceho a čím ďalej viac imobilného otca, odkázaného na jeho osobnú opateru. Túto skutočnosť na hlavnom pojednávaní potvrdil aj svedok T. Q., navyše potvrdil, že sa okrem práce a nákupov z bydliska nevzdaloval, teda nemal ani teoreticky čas na pravidelné chodenie do X. k domu Q. B.. Je logickým nezmyslom, aby ho Q. B. pravidelne vídavala pri svojich sporadických „nahliadnutiach“, keďže nemala dôvod vôbec chodiť na záhradu, ani na dvor. To by sa musel v X. zdržiavať denne niekoľko hodín, čo bolo aj teoreticky nemožné. Navyše, v X. osobne v tomto čase ani nebol, takže ak Q. B. videla

čokoľvek alebo kohokoľvek, nebol to on. Jeho návštevy v mesiacoch október až december 2019 sú vďaka ďalším podaniam Q. B. zdokumentované, od februára 2020 chodil výhradne za svojim synom v stanovených termínoch na základe vykonateľného neodkladného opatrenia, takže tieto návštevy boli výkonom úradného rozhodnutia. Na základe týchto skutočností podložených svedeckými výpoveďami ho v súlade s § 285 písm. a), b), c) Tr. por. mal súd oslobodiť spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok, za ktorý je stíhaný, sa vôbec nestal, jeho návštevy syna na základe nariadenia o neodkladnom opatrení sú výkonom úradného rozhodnutia a z tohto dôvodu nemôžu byť trestným činom, podľa právoplatných a v spise založených rozhodnutí OÚ v I. nad O. boli všetky 4 jeho ostatné návštevy v X. riešené ako priestupok a právoplatne ukončené, pričom uznaný za vinného nebol ani v jednom prípade. Pokiaľ aj niekoho Q. B. niekedy videla a len sa domnievala, že je voči nej konané z akéhokoľvek dôvodu nezákonne, nebolo preukázané, že by to bol on. To, že si myslela, že by to mohol byť on, veď, kto iný by to bol, preukazuje myšlienkové pochody Q. B. a nie reálnu situáciu.

Okresnému súdu dňa 17.1.2022 poslal export kompletnej sms komunikácie a telefonátov medzi Q. B. a ním. Doložil aj zdrojové súbory z mobilného telefónu, aby si súd prípadne mohol overiť pravosť týchto dôkazov. Z exportu SMS je preukázateľné, že viac ako polovicu objemu komunikácie tvoria správy zo strany Q. B. adresované jemu. Tiež je nesporná skutočnosť, že on ju niekoľkokrát vyzval, aby mu nepísala, čo Q. B. nerešpektovala a naďalej proti jeho vôli komunikovala ďalej. Naposledy ju žiadala, aby mu nevypisovala, 28.03.2020 v SMS odoslanej 21:05:15. Q. B. ho nikdy nevyzývala, aby s ňou komunikoval, naopak, vyzývala ho, aby komunikovali písomne, naposledy mailom zo dňa 17. 3. 2020. Mailovú komunikáciu súdu doložila 19.10.2020 Q. B. a je založená v spise. Čo sa týka komunikácie cez SMS, Messenger a maily, Q. B. doložila 19.10.2020 zostrihané časti komunikácie, pravdepodobne aj z iných období, a to spôsobom, že svoju časť komunikácie nepredložila, do spisu nechala založiť najmä jeho správy, a to dokonca v nechronologickom poradí, teda poprehadzované, niektoré správy vložila aj 3-4x na rôzne miesta. Výsledkom je navodenie zdania, že jej písal výhradne on, čo nie je pravda a tento dôkaz je teda účelovo upravený a pozmenený. Na túto skutočnosť upozornil na pojednávaní, avšak bez náležitého povšimnutia a reakcie sudcu a prokurátorky. Ku komunikácii cez Messenger uviedol, že fungovala v uvedenom období len do 30.10.2019, po tomto dni bola služba zablokovaná a je až doteraz. V prílohe ako dôkaz priložil časti komunikácie z aplikácie Messenger a doložil štýl, akým komunikovala Q. B. s ním. Z jej správ aj v tomto krátkom období nebolo možné usúdiť, že by komunikovala proti svojej vôli, práve naopak. Q. B. teda zjavne zavádzala, keď tvrdila, že by on s ňou komunikoval proti jej vôli. Nikdy v období 3.10.2019 až 1.4.2020 sa Q. B. nevyjadřila v tom zmysle, že si nepraje s ním komunikovať, naopak, vyzývala ho k tomu a veľkú časť aj iniciovala sama. Zarážajúca je aj skutočnosť, že okresný súd sa nezaoberal obsahom doloženej komunikácie. Predpokladá, že sudca ani prokurátorka ju celú nečítali a stačili im vyjadrenia Q. B. o obsahu komunikácie.

Z exportu telefonátov je preukázateľné, že počas celého obdobia od 3.10.2019 do 1.4.2020 sa mu Q. B. dovolala 24x a on jej len 18x. Telefonický kontakt vzhľadom na nekvalitné pokrytie signálom v dome v X. bol veľmi nespoľahlivý, väčšina jeho pokusov o volanie nebola úspešná z dôvodu nedostupnosti Q. B. a z tohto dôvodu vzájomne komunikovali prevažne písomnou elektronickou formou. Q. B. doložila písomnú komunikáciu dvakrát. Avšak vo verzii, ktorú predložila 3.4.2020 boli správy z iných období, neboli označené dátumami, preto vyšetrovatelka B. vyzvala, aby predložila skutočnú komunikáciu z obdobia 3.10.2019 až 1.4.2020. Druhú, avšak tiež upravenú, nekompletnú a pozmenenú verziu komunikácie odovzdala 19.10.2020. Na základe uvedených skutočností podložených listinnými dôkazmi ho v súlade s § 285 písm. a), b), Tr. por. mal súd oslobodiť, nakoľko nebolo dokázané, že skutok, za ktorý je stíhaný, sa vôbec nestal, nakoľko vzájomné písanie správ na platformách SMS a Messenger či mailov bolo obojstranné a nebolo preukázané, že by bolo proti vôli Q. B.. Naopak, bolo nespochybniteľne preukázané, že Q. B. písala správy jemu proti jeho vôli, na čo bola preuiázateľne upozornená minimálne trikrát. Skutok, ktorého sa dopustila Q. B. resp. on, nie je trestným činom. Obsah správ by sotva naplnil skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ako zo strany Q. B., tak aj z jeho.

Q. B. vypovedala ako svedkyňa na prvom pojednávaní (2.11.2021) ako prvá v poradí. Skutočnosti, ktoré uvádzala, boli výpoveďami ďalších svedkov na tom istom pojednávaní a na ďalšom (11.1.2022) vyvrátené. Z tohto dôvodu on súd dňa 17.1.2022 požiadal o zváženie opätovného predvolania Q. B., aby vysvetlila motívy svojho konania, avšak súd mu v tomto bez vysvetlenia nevyhovel. Okresný súd mu tiež nevyhovel na predvolanie ďalšieho svedka, a to vyšetrovatelky p. B., ktorá bola vyšetrovatelkou nielen tohto prípadu a mohla uviesť resp. potvrdiť dôležité skutočnosti, na ktoré ďalej poukazuje, a to na skutočnosti, ktoré uviedla Q. B. vo svojej výpovedi resp. do spisu založila a boli vyvrátené resp. spochybnené ako komunikácia, ktorú vedome 19.10.2020 do spisu založila, je nekompletná, upravená, a to najmä jej zostrihaním a poprehadzovaním jednotlivých správ, vystrihnutím pasáží, ktoré písala ona účelovo tak, aby obsah ňou predloženého „dôkazu“ viedol ku navedeniu dojmu, že s ňou komunikoval on

jednostranne. Tento jej „dôkaz“ bol jednoznačne vyvrátený ním doloženým kompletným exportom sms, ktorý súdu zaslal 17.1.2022. Konanie Q. B. mohlo byť v tomto prípade naplnením skutkovej podstaty trestného činu podľa § 344 ods.1 písm. a) a ods. 2 písm. a) a c) Tr. zák. Q. B. vo svojej výpovedi na pojednávaní 2.11.2021 po zložení prísahy uviedla, že ho údajne videla, keď mal klopať na okno, pričom dňa 5.11.2020 v prípravnom konaní na zápisnicu po poučení o tej istej okolnosti uviedla: „vyklopkávanie na okno sa stále dialo vo večerných hodinách, teda, keď už bola tma. Ja som ho síce nevidela, ale kto iný by nám vyklopkával na okno.“ Konanie Q. B. mohlo byť v tomto prípade naplnením skutkovej podstaty trestného činu podľa § 346 ods. 1 a ods. 3 písm. b) a prípadne aj ods. 4, keďže ňou uvádzaná nepravdivá skutočnosť viedla k odsúdeniu nevinného človeka. Q. B. vo svojej výpovedi na pojednávaní 2.11.2021 uviedla, že záhrada pri jej dome je osvetlená „zo zadnej ulice“, dokonca že je silné svetlo od mäsokombinátu a dokáže teda aj po tme identifikovať osobu nachádzajúcu sa na záhrade aj vo večerných a nočných hodinách. Toto jej tvrdenie na pojednávaní 2.11.2021 svojou výpoveďou vyvrátil svedok P. B. a na pojednávaní 11.1.2022 aj svedkovia A. a A.. Potvrdili, že B. záhrada ani okolité záhrady nie sú osvetlené a že na pohyb po nich je vo večerných a nočných hodinách potrebná baterka. Svoje tvrdenie však spochybnila aj samotná Q. B., nakoľko vo svojej výpovedi uviedla, že sa najprv bola informovať u starostky na obecnom úrade o osobe, ktorá by sa mohla zdržiavať v okolí jej domu, takže ani svedkyňa B. nedokázala identifikovať, koho videla a svoje tvrdenia oprela len o domnienku, podloženú argumentom „veď kto iný by to mohol byť“. Q. B. v tomto prípade preukázateľne nehovorila pravdu o osvetlení pozemku, takže jej konanie aj v tomto prípade mohlo byť naplnením skutkovej podstaty trestného činu podľa § 346 ods. 1 a ods. 3 písm. b) a prípadne aj ods. 4. Q. B. vo svojej výpovedi na pojednávaní 2.11.2021 uviedla okolnosti, za ktorých mal dňa 1.12.2019 doniesť svojmu synovi adventný kalendár. Údajne sa „dobíjal“ do domu, dokonca s použitím nejakého kovového predmetu. B. sa vyjadrila, že stačilo povedať a normálne zazvoníť, zaklopať a mohol mu ho dať bez problémov. Súdu predložil videozáznam z 1.12.2019, ktorý zachytáva výhradne jeho a jeho konanie pri pokuse o odovzdanie spomínaného adventného kalendára a vyvracia tvrdenie B., že stačilo zaklopať, nakoľko klopal niekoľkokrát bez toho, aby B. reagovala. Aj v tomto prípade Q. B. preukázateľne nehovorila pravdu o okolnostiach, takže jej konanie aj v tomto prípade mohlo byť naplnením skutkovej podstaty trestného činu podľa § 346 ods.1 a ods. 3 písm. b) a prípadne aj ods. 4. Je zarážajúce, že sudca videozáznam zachytávajúci výhradne jeho konanie neumožnil vykonať, hoci ho navrhol on, teda mal k jeho použitiu jeho súhlas. Svedok P. B. vo svojej výpovedi na pojednávaní 2.11.2021 uviedol, že Q. B. mu dávala čítať časť jeho údajnej komunikácie s ňou, v ktorej mal písať: „že ju zlikvidujem a že všetci na to doplatia a že vlastne, že všetci, čo sa podieľajú na dome, čo nám pomáhali a tak že vlastne všetci za to budú platiť a doplatia na to“. V komunikácii, ktorú do spisu odovzdala Q. B. a ani v komunikácii, ktorú do spisu doložil aj on, sa však takéto správy nenachádzajú, nakoľko ich nepísal. Predpokladá, že nielen takýmto spôsobom sa pokúšala Q. B. ovplyvňovať svedkov, aby svedčili v jej prospech. Svedectvo P. B. a P. A. teda usvedčujú z vedomého klamaní Q. B.. Q. B. vo svojej výpovedi taktiež uviedla, že on jej údajne písal maily v zmysle, že: „zariadi, že pôjde do väzenia, že ho (syna X.) nikdy neuvidí, že ho zlikviduje, že ponesie trvalé následky“, avšak ani takéto texty v tomto zmysle sa v komunikácii nenachádzajú. Ďalej vo výpovedi o ňom uviedla, že v správach „stále riešil vlastne to, že bola vypovedať, keď zbil toho staršieho syna, chcel, aby stiahla výpovede, a takisto s počítačom, písal sms aj o počítači, že vlastne, keď stiahne výpoveď alebo nebude vypovedať vo veci bitky toho staršieho syna, tak že synovi počítač vráti“, „že zariadi, že keď skončí školu, že bude sedieť v base, a že bude on mať X., že ho nebude vidieť, že on mu ho bude požičovať“ údajne napísal aj mail s vyhrážkou, že „ponesie za to všetko trvalé následky“ a o týchto správach uviedla, že sú z tohto obdobia, hoci sa žiadne takéto správy v spise nenachádzajú. Celé si to pravdepodobne vymyslela alebo nie je psychicky v poriadku, avšak na základe evidentných nezmyslov nie je možné kohokoľvek odsúdiť. Čo sa týka písomnej komunikácie založenej do spisu Q. B., údajne jej pri poučení na polícii pani B. (vyšetrovateľka) povedala, aby vybrala len niektoré časti a tým ich upravila. Q. B. dokonca v ďalšej časti výpovede uviedla, že vyšetrovateľka sama vyberala texty komunikácie, ktoré sa dostali do spisu. Je vysoko nepravdepodobné, aby príslušník takto manipuloval a účelovo upravoval dôkazy, bohužiaľ nebolo umožnené vypočuť vyšetrovateľku, keďže ju sudca odmietol predvolať ako svedka. Predpokladá však, že Q. B. sama predložila upravený a pozmenený dôkaz. Do 3.10.2019 bol počas vyše dvoch mesiacov takmer denne v kontakte so svojim vtedy 8 ročným synom X., keďže takmer denno-denne chodieval do X. a väčšinou svojpomocne dokončoval rekonštrukčné práce v dome, v ktorom býva Q. B.. Dňa 3.10.2019 bolo prvé pojednávanie v konaní sp.zn. 1T/110/2018 na Okresnom súde v Žiari nad Hronom. Už tu vo svojej výpovedi Q. B. neskutočne zavádzala a uvádzala nepravdy, preto sa rozhodol, že už do X. chodiť nebude. Od októbra 2019 spolupracoval s Y. ohľadom možnosti stretávania sa so svojim synom, nakoľko Q. B. mu zo dňa na deň znemožnila stretávať sa s ním. Y. prostredníctvom psychologičky p. B. odporučil postup, ktorý rešpektoval a stretával sa mimo jeho

aj manželkinho bydliska, avšak vždy za prítomnosti Q. B.. Q. B. väčšinu stretnutí zneužila na verbálne útoky a následné podávanie oznámení na polícii voči nemu za vymyslené skutky. Neskôr všetky jej podania z tohto obdobia boli uzatvorené v priestupkovom konaní na H. úrade I. nad O., pričom v žiadnom konaní nebol uznaný za vinného, ako doložil aj uzneseniami, ktoré sú založené v spise. Q. B. mu odmietla vydať aj jeho pracovné náradie používané na rekonštrukciu i ďalšie jeho veci, vymenila na dome zámky a spôsobovala ďalšie neprijemnosti, no najmä mu bránila v stretávaní so synom a naďalej podávala vymyslené oznámenia na polícii. V žiadnom však neuvádzala, že by ju ktokoľvek sledoval, prenasledoval či chodil po pozemku a pod. Toto si vymyslela až oveľa neskôr, nie koncom roka 2019, či na prelome rokov 2019 a 2020. Dôvod je pravdepodobne ten, že si všetko vymyslela až na základe nasledujúcich udalostí.

Keďže mu Q. B. bránila v stretávaní so synom, podal dňa 7.2.2020 na Okresnom súde v Žiari nad Hronom návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal stanoviť termíny, v ktorých sa bude môcť so synom stretávať a v ktorých bude Q. B. povinná mu syna odovzdávať. Neodkladné opatrenie mu bolo doručené 17.2.2020 a od tohto termínu začal pravidelne chodiť v jeho zmysle 4 až 5x za mesiac za svojím synom do X., pričom ho vídal aj svedok A. tak, ako to popísal vo svojej výpovedi. V tomto čase sa aj jeho písomná komunikácia so Q. B. zaoberala najmä snahou o stretávanie s jeho synom, je nepochopiteľné, prečo okresný súd nepreskúmal aj obsah komunikácie, ale len existenciu tejto komunikácie. Q. B. mu však napriek vykonateľnému neodkladnému opatreniu odmietala syna odovzdávať (čo trvá až dodnes). Veľmi rýchlo si aj na základe nepravdivých podaní na neho vybavila jeho zákaz priblíženia a zákaz vstupu na pozemok. Keď prešiel mesiac od vykonateľnosti neodkladného opatrenia a Q. B. mu stále odmietala odovzdávať syna, čím neplnila povinnosti, ktoré jej boli uložené, 8.3.2020 podal trestné oznámenie za marenie výkonu úradného rozhodnutia na Q. B. a 9.3.2020 podnet na Y. aj návrh na výkon úradného rozhodnutia na Okresný súd v Žiari nad Hronom. Okresný súd aj Y. Q. B. upozornili, že je povinná plniť povinnosti vyplývajúce z neodkladného opatrenia, a to dokonca pod hrozbou uloženia 1000€ pokuty, a to aj opakovane.

V reakcii na jeho kroky a upozornenia zo strany úradov Q. B. dňa 3.4.2020 podala na polícii na neho vymyslené podanie za „nebezpečné vyhrážanie“, ktoré vyšetrovatelka p. B. neskôr (asi 17.6.2020) prekvalifikovala na „nebezpečné prenasledovanie“. Q. B. vo formulácii podaní pomáhala profesionálna pracovníčka p. X., ktorá pracovala v K. v organizácii venujúcej sa obeťam násillia. Preto „skutočnosť“, ktoré uvádzala Q. B., boli naformulované tak, aby vytvárali zdanie, že sa dopúšťal nezákonného konania, i keď to nebola pravda a realita bola úplne iná. Až do 11.11.2020 informoval úrady o skutočnosti, že napriek upozorneniam Q. B. nerešpektuje neodkladné opatrenie, po vytýčení termínu rozvodového pojednávania s tým skončil v nádeji, že rozsudok rešpektovať bude musieť. Nerešpektovala ani nerešpektuje, navyše minimálne do augusta 2021 Q. B. pokračovala v nezmyselnom podávaní vymyslených podaní na polícii, čo jej však polícia začala odmietaať už pri počte cca. 35. Absurdita tohto konania dokrešluje skutočnosť, že ho okresný súd uznal vinným za návštevu syna 1.4.2020, ktorá bola z jeho strany v súlade s neodkladným opatrením. Okresný súd práve tento moment mohol vyhodnotiť ako dôkaz toho, že Q. B. prekáža naplňanie povinností uloženými jej v neodkladnom opatrení a jeho sa snaží zastrašiť pred zákonným dožadovaním sa jeho práv a práv maloletého syna na oboch rodičov. Okresný súd sa dostatočne nezaoberal motiváciou Q. B. ku jej konaniu a podaniu oznámenia, či podávaniu aj vzájomne si odporujúcich výpovedí. Podľa jeho názoru konala a koná z pomsty, nakoľko sa, podľa nej nesprávne, rozhodol starať o svojho umierajúceho otca a v jej zvláštnom ponímaní sveta tým opustil ju aj ich spoločného syna, pričom pravdou je, že ona odišla zo spoločnej domácnosti 1.6.2019 a vzala aj syna. Toto uviedla aj vo svojej výpovedi. Jej zvláštne konanie a vnímanie reality sa netýka len tohto konania, ale všetkých jej asi 40 samostatných oznámení podaných na neho za 2,5 roka. Aj toto číslo vyjadrujúce počet podaní Q. B. poukazuje na jej „svojské“ duševné či osobnostné charakteristiky.

Sudca neumožnil bez uvedenia dôvodu vypovedať ním dvakrát navrhutej svedkyňi p. A. B., ktorá mohla ozrejmiť podstatnú časť skutočností, týkajúcich sa osobnosti Q. B., najmä jej konanie súvisiace s asi 40 podaniami na polícii, nakoľko značnú časť týchto podaní riešila p. B. a aj ich s odôvodnením časť odmietala, ďalej skutočnosť uvádzanú Q. B. v jej výpovedi, a to že údajne na polícii jej poradili, aby upravila komunikáciu s ním a odovzdala ju pozmenenú a nekompletnú, ako to aj spravila, ďalej okolnosti, za ktorých v čase od 8.3.2020 do 11.11.2020 boli podávané oznámenia s podozrením na spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia Q. B., ako aj dôvod, pre ktorý v obvinení bolo uvedená jeho návšteva v X. z 1.4.2020, keď podľa vykonateľného neodkladného opatrenia mal stanovený termín na stretnutie so synom. Sudca predvolal svedkyňu P. A. a v ústnom odôvodnení rozsudku sa odvolal aj na jej výpoveď napriek tomu, že ako sama uviedla vo výpovedi na pojednávaní, v období 3.10.2019 až 1.4.2020 sa s ním nestretla, ani ho počas svojich návštev u Q. B. nevidela a ako uviedla ďalej, všetky informácie o tomto období má iba sprostredkované od Q. B.. Svedok P. B. podľa

znaleckého posudku č.4/2021 založeného v spise nie je schopný spoľahlivo pamätať si udalosti, ani ich reálne posúdiť. V jeho výpovedi teda nie je možné rozlíšiť, ktoré skutočnosti sú do 17.2.2020 a ktoré po 17.2.2020 (termín vykonateľnosti NO). Napriek tomu sa sudca v ústnom odôvodnení rozsudku opiera aj o výpoveď tohto svedka. Je len domnienkou sudcu, ako sám potvrdil, že pokiaľ svedok neuviedol alebo nevedel uviesť kedy sa čo stalo, tak „sa to mohlo stať“ aj do 17.2.2020, teda do termínu, keď nemal rozhodnutie o neodkladnom opatrení so stanovenými termínmi, v ktorých mu je Q. B. povinná odovzdávať syna v mieste jej pobytu, teda v X. XXX. Svedok P. A. podobne ako svedok B. nevedel zaradiť obdobie, v ktorom ho vídaval v X., podľa neho to bolo „v lete“, čo však nezodpovedá obdobiu október až 1. apríl. Znova je domnienkou sudcu, že pokiaľ svedok neuviedol alebo nevedel uviesť, kedy sa čo stalo, tak „sa to mohlo stať“ aj do 17.2.2020. Toto však svedok A. vo svojej výpovedi nevedel potvrdiť. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd sa opiera o svedecké výpovede, ktoré v žiadnom prípade nepreukázali jeho vinu, zároveň sa opiera o svedeckú výpoveď Q. B., ktorej tvrdenia boli ostatnými svedkami a ďalšími dôkazmi vo veľkej časti vyvrátené resp. spochybnené, pričom Q. B. si musela byť vedomá, že neuvádza pravdu. To by mal byť a je dôvod na vážne pochybnosti aj v ďalších častiach jej výpovede. Okresný súd v prípade Q. B. neskúmal, ani či sa v ňou odovzdanej údajnej komunikácii nachádzajú správy, ktoré podľa jej výpovede na pojednávaní údajne písal, tiež neskúmal, či sa tam nachádzajú správy, ktoré spomínali vo svojich výpovediach svedkovia A. a B.. Tiež neskúmal, či komunikácia bola vzájomná, či bola proti vôli Q. B. alebo či len zavádza a označuje túto komunikáciu takto až spätne. Súd zároveň odignoroval svedecké výpovede a listinné dôkazy, ktoré preukazujú skutočnú realitu a sú v jeho prospech. Bez racionálneho dôvodu nevykonal včas označené dôkazy (napríklad videozáznam z 1.12.2019), nepredvolal ním navrhnutého svedka (p. B.), znovu nepredvolal Q. B., ignoroval obsah komunikácie, ktorú do spisu doložila ako Q. B., tak aj on. Dôležité skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom návrhu súdu dňa 17.1.2022 súd odignoroval a vôbec sa nimi nezaoberal. Už počas výpovede Q. B. na hlavnom pojednávaní bolo zrejmé, že v niektorých veciach nehovorí pravdu a zavádza, avšak ani sudca ani prokurátorka ju neupozornili na prípadné dôsledky, pokiaľ nebude hovoriť pravdu. Keďže ďalší svedkovia, najmä A., A., ale aj B., A. či T. Q. vyvrátili alebo spochybnili tvrdenia Q. B., súd ju mal znova predvolať a všetky ňou uvádzané nepravdivé informácie mal opätovne žiadať vysvetliť, a to už aj s dôrazným poučením o dôsledkoch prípadného naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 346 Tr. zák.

Má za to, že okresným súdom bolo porušené jeho garantované právo na spravodlivý proces najmä tým, že sudca nerozhodoval na základe priamych dôkazov, ale na základe svojich pocitov. Spolu s pani prokurátorkou sa zamerali skôr na otázku, či by sa mohol dopustiť trestného činu nebezpečného prenasledovania a nie či sa konania, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu tohto trestného činu aj skutočne dopustil. Tomuto sudca podriadiť aj predvolávanie svedkov a pripúšťanie a vykonávanie dôkazov, čo nesvedčí o nestrannosti súdu a sudcu. Súd mal spomedzi dôkazov vylúčiť evidentne pozmenený dôkaz, teda texty, ktoré Q. B. vydáva za jeho jednostrannú komunikáciu. Súd sa taktiež vôbec nezaoberal súvislosťami, a to najmä skutočnosťou, že v tomto období sa snažil ako otec stretávať so svojím synom, pričom Q. B. mu v tomto bránila. Ako preukázal, svojho práva na syna a práva jeho syna na oboch rodičov sa domáhal zákonnými prostriedkami. Súd teda nesprávne vyhodnotil skutkový stav a odsúdil človeka, ktorý sa nezákonného konania nedopustil. Záverom svojho odvolania navrhol predmetný rozsudok zrušiť v plnom rozsahu, na základe dôkazov ho oslobodiť spod obžaloby a uznať za nevinného, nakoľko mu nebolo preukázané konanie napĺňajúce znaky trestného činu v zmysle § 360a ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. a) Tr. zák. V prípade, že ho krajský súd neoslobodí, navrhol vec vrátiť na opätovné prerokovanie na okresný súd s použitím všetkých dostupných dôkazov.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor uviedol, že považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a správny v celom rozsahu, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní. Navrhol rozhodnúť podľa odvolacieho návrhu a to tak, aby bol spod obžaloby oslobodený. Neodpustil si však poznámku, že táto spoločnosť ho vôbec nerešpektuje, že aj manžel môže byť obeťou domáceho násillia, celé konanie poškodenej je ako pomsta zo strany matky, keď on mal snahu postarať sa o ich syna a stretávať sa s ním.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ich správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného F.. X. Q. nebolo podané dôvodne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, popísal konfliktné spolužitie obžalovaného a poškodenej, ich dlhodobu narušenú vzťahy, ako aj spôsoby a formy konania obžalovaného, ktoré nepriaznivo zasahovali do obvyklého života poškodenej a jej rodiny, čím zhoršovali kvalitu jej života. Na základe celkového vyhodnotenia vo svojom súhrne s poukazom i na závery znaleckého posudku okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku a svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože iného dlhodobu prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, písomne aj inak proti jeho vôli a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný F. X. Q., svedkyňa poškodená Q. B. a svedkovia P. B., T. Q., P. A., X. A., P. A. a L. A.. Bolo vykonané aj dokazovanie prečítaním znaleckých posudkov - znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia dospelých X. M. U. pod č. 4/2021, 5/2021 a 6/2021, boli oboznámené aj fotografie a listinné dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise a spisov toho istého súdu sp.zn. 24P/18/2019 a 6P/129/2021.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a ním je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný F. X. Q. iného dlhodobu prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, písomne aj inak proti jeho vôli a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného za vinného a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na dva roky, keďže sa žalovaného činu dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený právoplatný odsudzujúci rozsudok v konaní sp.zn. 4T/63/2020. Správne okresný súd u obžalovaného prihliadal aj na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním činu viedol riadny život a zároveň aj na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. spáchanie viacerých (dvoch) trestných činov vo viacčinnom súbehu.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obžalovaného, že sa necíti byť vinným zo skutku kladeného mu za vinu, odvolací súd uvádza, že spôsoby konania obžalovaného vo svojom súhrne naplňajú skutkovú podstatu žalovaného úmyselného trestného činu s charakterom prečinu, spáchaného na chránenej osobe, čo potvrdzujú dlhodobá a hlboko narušené vzťahy s poškodenou, sledovanie poškodenej, vyhrážanie, zasahovanie do jej súkromného života, neustále kontrolovanie, obťažovanie prostredníctvom elektronickej komunikácie a rôzne konfliktné situácie, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, podstatným spôsobom to zhoršilo kvalitu jej života a vyvolalo vyššiu stupeň obáv, úzkosti a strachu.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol a odvolanie obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.